

Enric Villaplana guanya l'onzè campionat de Catalunya de Marxa

CRÀ'NICA SOCIAL. El 10 de gener de 1943 es va disputar a Manresa l'onzè campionat de Catalunya de marxa en ruta. La prova va consistir en un recorregut urbà de 30 quilòmetres i l'atleta manresà Enric Villaplana va ser el màxim candidat a completar-lo.

Ho va fer amb 2.35:34, que seria la seva millor marca personal en aquest tipus de cursa. No cal dir la satisfacció que va suposar per a l'opinió pública manresana i per al corredor local el fet de proclamar-se vencedor a casa. Sens dubte aquest factor va contribuir a la victòria, però el fet és que ja feia temps que el seu nom era conegut en el món de l'atletisme.

Nascut a Dènia (Marina Alta) el 1914, Enric Villaplana i Vargas es va iniciar en la marxa atlètica a Barcelona l'any 1930 i l'any següent ja era un dels millors corredors d'Espanya en categoria juvenil. Després de la guerra, va tornar a la competició com a atleta del CE Manresa i aviat es va situar entre els marxistes de primera línia, guanyador de moltes de les curses estatals més importants durant els anys 40. En el seu palmarès hi figuren els títols de campió de Catalunya de marxa atlètica de 10 km en pista (1943) i de 30 km en ruta (1942, 1943, 1949, 1950). En els campionats d'Espanya va assolir el títol de 10 km (1943) i de 50 km (1946, 1947, 1948, 1950). També va participar als Jocs Olímpics de Londres ? el primer manresà olímpic i el segon marxista estatal de tota la història que participava en el certamen mundial? , després que Luis Meléndez ho fes per primer cop el 1920. Les bones marques obtingudes pel manresà aquell any el situaven com l'esperança de l'atletisme espanyol en els 50 quilòmetres marxa, una de les proves més exigents de la disciplina. Finalment, però, les altes temperatures i un seguit de falles en l'avitallament van impedir que Villaplana disputés la cursa en bones condicions i es va haver de conformar amb un discret novè lloc.

Els 40 van ser uns anys gloriosos per a la marxa atlètica a l'estat espanyol i a Catalunya en particular. Molt dels rècords assolits llavors no es tornarien a superar fins a la dècada dels 70, inclosos els de Villaplana en els 20 i 30 quilòmetres marxa. Cap al 1950 el corredor va deixar la carrera esportiva, que compaginava amb la tasca de fotògraf de l'Ajuntament de Manresa. De fet, les seves fotografies, una part de les quals es troben a l'Arxiu Comarcal del Bages, constitueixen un important testimoni de la ciutat entre les dècades de 1940 i 1960 i han servit molt sovint de font per a aquesta secció de la revista. Va morir el 1983 a Manresa, un any més tard que el Club Atlètic Manresa li dedicés un monument i instaurés un memorial de marxa que duia el seu nom.

Atletisme d'abans en imatges (Foto: "Història del Centre d'Esport Manresa")